

5) Niestosowanie w przedsiębiorstwach stale aktualizowanych norm zużycia surowców, materiałów i energii oraz norm pracy uniemożliwia prowadzenie prawidłowej gospodarki materiałowo-surowcowej oraz oszczędne dysponowanie zasobami pracy. Pracę przedsiębiorstw oprócz należy na racjonalnych zakładowych normach i normatywach, na tej bazie zmieniając również uregulowania płacowe, aby stworzyć właściwe relacje między wzrostem płac a wydajnością pracy.

6) Ceny stanowią najczulszy instrument rachunku ekonomicznego, jak też kształtowania realnych dochodów ludności. Największe zastrzeżenia budzi sposób ustalania cen umownych. Istnieje potrzeba, aby kalkulację kosztów stanowiących część składową cen umownych objąć określonymi rygorami, jak również wzmocnić kontrolę ich stosowania. Sejm zwraca uwagę na potrzebę mocniejszego przeciwdziałania nieuzasadnionym podwyżkom cen, które były często traktowane przez społeczeństwo jako skutki wdrażania reformy.

7) W polityce kredytowej i budżetowej konieczne jest eliminowanie ulg i ułatwień, które sprzyjają brakowi efektywności gospodarowania.

8) Sejm stwierdza potrzebę dalszego doskonalenia systemu podatku dochodowego, aby nie stanowił on czynnika ograniczającego wzrost efektywności gospodarowania. Słuszne jest więc odejście od progresywnej formy podatku na rzecz formy opodatkowania proporcjonalnego (liniowego). Zwiększyć też trzeba aktywne oddziaływanie podatku obrotowego i przywrócić mu jego funkcję cenotwórczą. Obciążenia podatkowe mogą mieć charakter zindywidualizowanych norm uwzględniających specyfikę branżową, z tym że instrumentalizacja finansowa powinna mieć względnie trwały charakter.

9) Instrumenty ekonomiczne powinny uwzględniać specyfikę poszczególnych branż i stymulować ich rozwój zgodnie z funkcją społeczną poszczególnych gałęzi gospodarki.

10) Zasady reformy nie objęły jeszcze całego obszaru gospodarki narodowej. W niektórych gałęziach i bran-

żach gospodarki narodowej wystąpiły trudności we wdrażaniu reformy, między innymi z powodu ich specyfiki. Słabo zaawansowane jest wdrażanie reformy w budownictwie ogólnym i w sferze usług społecznych. Nie ułatwia to przebudowy gospodarki. Na te działy gospodarki należy więc zwrócić uwagę, torując i tam drogę do głębszych przeobrażeń zgodnych z reformą gospodarczą.

11) Proces doskonalenia skutecznych metod wdrażania reformy wymaga umacniania, w racjonalnych granicach, centralnego sterowania i planowania rozwoju, głównie przez mechanizmy ekonomiczne. Istnieje też potrzeba usprawnienia organizacji i metod funkcjonowania centralnego i terenowego aparatu państwowego.

12) Sejm stwierdza, że reforma stwarza warunki do funkcjonowania gospodarki na zdrowych, ekonomicznych zasadach, wyzwalania aktywności społecznej i gospodarczości w oparciu o czynniki motywacyjne oraz szerokiego, rzeczywistego wpływu załóg pracowniczych na działalność i rozwój zakładów pracy. Mechanizmy reformy powinny też coraz lepiej służyć rozwojowi postępu naukowo-technicznego, w tym racjonalizacji i wynalazczości, a także poprawie jakości towarów, wyrobów, usług i obiektów budowlanych. Obecne rozwiązania, chociaż zgodne z założeniami reformy, są niedoskonałe. Dlatego Sejm zobowiązuje Rząd do dalszego doskonalenia instrumentów konsekwentnego wdrażania reformy oraz oczekuje przedłożenia kolejnej oceny jej przebiegu, sporządzonej po zestawieniu wyników finansowo-gospodarczych za rok 1983.

Sejm zwraca się do załóg, organów samorządu, związków zawodowych, kierownictw przedsiębiorstw państwowych, spółdzielczych i organizacji społecznych oraz wszystkich ludzi pracy o podjęcie działań na rzecz podniesienia sprawności i efektywności gospodarowania, przez swój wkład konkretną pracą w realizację celów i założeń reformy.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

126

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 29 czerwca 1983 r.

w sprawie dalszego rozwoju samorządu załogi przedsiębiorstwa państwowego.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stwierdza, że działalność samorządu pracowniczego stanowi urzeczywistnienie jednej z fundamentalnych zasad konstytucyjnych — uczestnictwa klasy robotniczej i załóg pracowniczych w zarządzaniu przedsiębiorstwami. Funkcjonowanie samorządu pracowniczego ma pozytywny wpływ na proces umacniania się socjalistycznej demokracji, rozbudzania aktywności społecznej i utrwalania poczucia odpowiedzialności klasy robotniczej za społeczny charakter działalności gospodarczej, przestrzeganie efektywności gospodarowania, sprawiedliwości społecznej, ładu i dyscypliny pracy, zespolenia interesów przedsiębiorstwa z interesem ogólnospołecznym.

W coraz większej liczbie przedsiębiorstw organy samorządu, wybrane zgodnie z postanowieniami ustawy o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego,

wznowiły działalność po okresie zawieszenia i sprawują swoje funkcje stanowiące, inspirujące, opiniotwórcze i kontrolne. Przewyciężane są tendencje do rezygnowania z przysługujących załogom uprawnień czy też do ich ograniczania przez administrację. Samorząd pracowniczy staje się coraz bardziej aktywnym uczestnikiem wprowadzania reformy gospodarczej i przewyciężania przyczyn i skutków kryzysu gospodarczego.

Sejm wyraża przekonanie, że organy samorządu w przedsiębiorstwach czuwać będą nad właściwym, zgodnym z interesem ogólnospołecznym, gospodarowaniem i wykorzystaniem mienia ogólnonarodowego. Dla dalszego postępu w urzeczywistnianiu reformy gospodarczej i jej celów społecznych konieczna jest konsekwentna realizacja zadań narodowego planu społeczno-gospodarczego. Decydujące znaczenie dla rozwoju samorządu ma prze-

strzeżenie przepisów ustawy w jego praktycznej działalności. Ponieważ statuty określają zgodność działania samorządu z ustawą, przyjmuje się, że niezgłoszenie statutu do sądu w terminie 30 dni od ukonstytuowania się rady pracowniczej lub stwierdzenie przez sąd niezgodności statutu z ustawą powoduje, że uchwały stanowiące organów samorządu nie mogą powodować skutków prawnych. Idea i praktyka samorządności powinna służyć porządkowaniu, umacnianiu i rozwojowi gospodarki i państwa, przestrzeganiu norm prawnych, społecznych i moralnych wśród załóg i ogółu pracujących.

Jednocześnie Sejm potwierdza, że wszystkie organy administracji państwowej i gospodarczej zobowiązane są do przestrzegania uprawnień samorządu pracowniczego i podejmowania niezbędnych działań dla pełnego wprowadzenia w życie zasad funkcjonowania przedsiębiorstw, określonych w ustawach z dnia 25 września 1981 r.

Samorząd pracowniczy powinien stać się forum harmonijnego kojarzenia interesów różnych grup zawodowych, ułatwiania współdziałania dyrekcji i związków zawodowych w sprawach płacowych i socjalnych, czuwać nad przestrzeganiem obowiązującego porządku prawnego, w tym zwłaszcza Kodeksu pracy, jak też ochronę podstawowych interesów społecznych.

Sejm wyraża uznanie dla tysięcy działaczy samorządu pracowniczego, robotników, techników, inżynierów i pracowników administracji gospodarczej, wybranych de-

mokratycznie przez załogi zakładów pracy i pełniących ofiarnie swą trudną służbę społeczną.

Sejm aprobuje dotychczasową działalność Komisji do Spraw Samorządu Pracowniczego Przedsiębiorstw i wyraża uznanie dla jej inicjatyw służących wdrażaniu ustawy o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego i jej przestrzeganiu.

W celu dalszego rozszerzenia metodycznej, prawnej i organizacyjnej pomocy dla działaczy samorządu Prezydium Sejmu powoła przy Komisji do Spraw Samorządu Pracowniczego Przedsiębiorstw zespół konsultacyjny złożony z wybitnych praktyków i teoretyków samorządności pracowniczego.

Sejm potwierdza stanowczą wolę konsekwentnego umacniania i pełnego rozwoju samorządu w przedsiębiorstwach państwowych. Stwierdza, że dotychczasowa działalność Rządu służyła osiągnięciu tego celu i powinna być kontynuowana z jeszcze większą aktywnością.

Dążąc do zwiększenia wpływu załóg na wdrażanie reformy gospodarczej, harmonizowania interesów przedsiębiorstw z celami ogólnospołecznymi, utrwalania socjalistycznych stosunków produkcji i pracy oraz demokratyzacji zarządzania, Sejm zwraca się do wszystkich załóg przedsiębiorstw państwowych o pełne zaangażowanie się w działalność samorządową.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

127

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 6 lipca 1983 r.

w sprawie pierwszych wyborów społecznych inspektorów pracy.

Na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1983 r. o społecznej inspekcji pracy (Dz. U. Nr 35, poz.: 163) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się wytyczne w sprawie pierwszych wy-

borów społecznych inspektorów pracy, stanowiące załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

Załącznik do uchwały Rady Państwa
z dnia 6 lipca 1983 r. (poz. 127)

WYTYCZNE W SPRAWIE PIERWSZYCH WYBORÓW SPOŁECZNYCH INSPEKTORÓW PRACY

§ 1. 1. Wybory społecznych inspektorów pracy przeprowadza się w zakładach pracy, w których działają związki zawodowe. W wyborach biorą udział z prawem głosu pracownicy zakładu, bez względu na staż pracy,

2. Wybory społecznych inspektorów pracy organizują zakładowe organizacje związkowe zgodnie z uchwalonymi przez siebie regulaminami wyborów.